

עפ"ת 11010/10/14 - מיכאל גרינשפון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

23 אוקטובר 2014

עפ"ת 11010-10-14 גרינשפון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דואני

ב"כ המשיבה - עו"ד זודזישסקה

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער נהג, כך על-פי כתב האישום שיוחס לו, ביום 17.06.14, באופנועו במהירות 96 קמ"ש במקום 50 קמ"ש. הוא הובא לדין בעבירה בניגוד לתקנה 54(א) לת"ת.

בעקבות קשיים בחומר החקירה, כך נאמר לבית משפט קמא על-ידי התביעה וההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון והתביעה, בתמורה להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, הסכימה לעתור לעונש שלא יכלול בו גם עונש של פסילה בפועל, זאת למרות הפסיקה הנהוגה במהירויות מעין אלה, בנסיבות.

בית משפט קמא, תוך שהוא מציין שהסדר הטיעון סביר, החליט שלא לאמץ אותו ולעונש המוסכם שבין הצדדים הוסיף עונש פסילה בפועל של חמישה חודשים.

על כך הערעור. המדינה מסכימה לערעור ובנסיבות, מצאתי לכבד את ההסכמה שבין הצדדים ולקבל את הערעור ולבטל את רכיב הפסילה בפועל שבגזר הדין.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

אפנה שוב לע"פ 1958/98, פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נ"ז, 1, 577, בעיקר לפסקה 18, שבה, על-פי כב' הנשיאה לשעבר, השופטת בייניש: "...הנה כי כן, לפי השקפתי, קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון...לכל אלה יש להוסיף כי שיקול משמעותי שעל בית המשפט להביא בחשבון בטרם יכריע אם לקבל את הסדר הטיעון, הן ציפיותיו של הנאשם. נאשם אשר הודה על סמך הסדר טיעון, ויתר על זכותו לניהול הליך...ואף ויתר על הסיכון לזיכוי...".

בנסיבות תיק זה, אי-קבלת הסדר הטיעון יש בו פגם, בעיקר בנושא אחרון זה שבציטוט, וכאמור, מצאתי להיעתר להסכמת הצדדים - לקבל את הערעור.

רכיב הפסילה בפועל שגזר בית משפט קמא - בטל.

ושוב אחזור, יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

ניתן והודע היום, כ"ט תשרי התשע"ה,
23/10/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד